

Вже потім був поділ на звуки...

Готфрід Бенн

Готфрід Бенн

Вже потім був поділ на звуки...

Перекладач: Г.Петросаняк

Джерело: 3 книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Вже потім був поділ на звуки

Спочатку — хаос і крик.

Немов в породільних муках

Народжувалися голоси.

Перший сказав: скорбота.

Другий мовив — плачі.

Третій: благання — марнота,

Бог заперечить їх.

Пронизливий крик: у смуті

Зілля, вина, утіх,

Зректися, забути. Забути

Самого себе і всіх.

Інший: нема провидіння

Ні сенсу, ні знаку в тім.

Що міняються покоління —

Смерть крилом їх вкриє своїм.

Інший голос казав: утома,

Безсилля, слабкість без мір.

Той лиш має поживу, відомо,

Хто гризеться за нею, мов звір.

І от здалося, наче

Голоси вже тихнуть. В цю мить

Мовив один: я бачу —

В кінці мовчазний хтось стоїть.

Він знає: благання — марнота.

Бог відкриє своє лице.

Що пережив він, достоту

Бог заперечив усе.

Він бачить: в горнилі розбрату

Мруть народи, не зріши в сім'ю.

Він лишається осторонь світу,

Леліючи мрію свою.